

اثربخشی آموزش مهارت‌های زندگی (خودآگاهی و برقراری ارتباط مؤثر) بر مهارت‌های اجتماعی دانش آموزان دوره متوسطه

یلدا منصوری طالقانی

کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران.

چکیده

پژوهش حاضر با هدف تعیین اثربخشی آموزش مهارت‌های زندگی (خودآگاهی و برقراری ارتباط مؤثر) بر مهارت‌های اجتماعی دانش آموزان دوره متوسطه انجام شد. روش پژوهش نیمه آزمایشی از نوع پیش‌آزمون _ پس‌آزمون با گروه کنترل است. جامعه آماری پژوهش حاضر، دانش آموزان دوره متوسطه شهر ماهشهر بودند. با استفاده از روش نمونه‌گیری تصادفی خوشه‌ای مرحله‌ای پس از غربالگری، ۳۰ نفر از دانش آموزان، از بین چهار مدرسه و در هر مدرسه دو کلاس انتخاب شدند، سپس ۳۰ نفر از آزمودنی‌ها از بین این ۸ کلاس به طور تصادفی انتخاب شده در دو گروه آزمایش و کنترل قرار گرفتند. ابزار پژوهش شامل مقیاس سنجش مهارت‌های اجتماعی ماتسون بودند. و سپس مداخله آزمایشی (آموزش مهارت‌های زندگی خودآگاهی و برقراری ارتباط مؤثر) برای گروه آزمایش طی ۱۲ جلسه ۹۰ دقیقه‌ای اجرا شد ولی در مورد گروه گواه هیچ آموزشی صورت نگرفت. پس از اتمام برنامه آموزشی از هر ۲ گروه پس‌آزمون به عمل آمد. جهت بررسی فرضیه‌های پژوهش از روش آماری تحلیل کوواریانس استفاده شد. یافته‌ها نشان داد که میانگین نمرات مهارت‌های اجتماعی دانش آموزان در پس‌آزمون نسبت به پیش‌آزمون افزایش پیدا کرده است. در نتیجه آموزش مهارت‌های زندگی (خودآگاهی و برقراری ارتباط مؤثر) بر مهارت‌های اجتماعی دانش آموزان تاثیر دارد.

واژه‌های کلیدی: آموزش مهارت‌های زندگی، مهارت‌های اجتماعی، دانش آموزان

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۷، شماره ۲، تابستان ۱۴۰۰، صفحات ۲۸-۲۰